

**УТВРЂУЈЕ СЕ** да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине** Небојша Марковић,
- **пуномоћници оштећених** Наташа Кандић и Марина Кљајић,
- **сви оптужени,**
- **и браниоци:**
  - адв. Бранкица Мајкић - бранилац опт. Деветака и Девчића,
  - адв. Градимир Налић - бранилац опт. Радојчића,
  - адв. Војислав Вукотић - бранилац опт. Крњајића,
  - адв. Бранко Лукић - бранилац опт. Миодрага Димитријевића и Влајковића,
  - адв. Јасмина Живић - бранилац опт. Перића,
  - адв. Бранко Димић, бранилац опт. Јосиповића,
  - адв. Гордана Живановић - бранилац опт. Јована Димитријевића,
  - адв. Слободан Живковић - бранилац оптужених Стојановића и Бачића,
  - адв. Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Косијера и Стевановића.

**Није приступио** адвокат Радослав Шошкић, бранилац оптуженог Николајидиса, а .на данашњем главном претресу ће га мењати адв. Гордана Живановић.

**Приступили су и сведоци** Лазар Танасић, Стево Кочијашевић и Бранко Шакуљица.

Суд доноси

### **РЕШЕЊЕ**

Да се главни претрес **ОДРЖИ.**

Претрес је **ЈАВАН.**

Главни претрес се **наставља** у 14 часова и 37 минута.

## НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

### ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

#### СВЕДОК ЛАЗАР ТАНАСИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Танасићу. Лазаар Танасић, узећемо Вам прво личне податке.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Лазар Танасић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Кузман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били по занимању пре пензије?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Електромеханичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса Ваша?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Елемир, Пролетерска 22.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: 1953. година, Опатовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених, па ћете рећи, да ли сте са неким у сродству или у завади – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Танасићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Пре него што кренете да дајете Ваш исказ, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

**Сведок Лазар Танасић, од оца Кузмана, по занимању електромеханичар, сада у пензији, са пребивалиштем у Елемиру, ул. Пролетерска 22, рођен 1953. године у Опатовцу, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:**

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица која сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у селу и догађаји на такозваном минском пољу и страдање цивила приликом овог догађаја. Вас је одбрана Милана Радојчића, адвокат Градимир Налић предложио за сведока, па ћете суду испричати везано за ово што је предмет оптужбе, шта Ви од тога знате, где сте били у то време, јесте ли били у Ловасу, јесте ли учествовали у нападу, било шта од овога што сам Вам рекла да је предмет оптужбе, што је Вама познато. Изволите.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Био сам у Товарнику стационаран као неко ко је обучен у војну униформу, из Шида су нас возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту нека столица да седнете.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, можете да наставите.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Значи из Шида где смо били обучени у војне униформе и добили оружје, били смо пребачени у Товарник у једну кућу и ту нам је речено, ту будите и чувајте сами себе, као држите стражу око ккуће. И ту смо били неко време. Онда је дошао један, не могу рећи чин и рекао да дођемо код бензинске пумпе, да ћемо ићи у заузимање Ловаса. И сада ми који смо били, тамо смо дошли, ту смо, попуњавала се муниција, коме је требало и војска нас је превезла, један део пута до неког срушеног далековода и ту нас је истоварила и онда се ишло за Ловас. Војска је гранатирала ујутру, не знам тачно у колико сати, око 7 сати, 8, гранатирала Ловас и када су они престали, онда је било, кренуло се у село. Ту се ишло улицама и гледало се ко шта, где се, да ли се пуца и ишло се до кућа да се прегледа је ли има оружја. Не знам како да сада објашњавам, пуцало се са свих страна, е сада, ко је пуцао, пријатељска, непријатељска ватра, нисам ја ту много обраћао пажњу, то се гледало да не будеш погођен од било чијег метка и ишло се улицом и прегледале су се куће. И када смо дошли тамо негде до центра, ту сам видео да се скупило војске мало, пет, шест њих, не знам тачно колико, чуо сам причу, каже, «овај је кренуо пиштољем на нас». Значи видео сам једног мртвог. Ту смо се мало задржали, попушили коју цигару и онда се кренуло даље. Ишли смо до краја те улице, ту се више ништа значајно није догодило. Када се око пола три, три, не знам тачно колико већ, завршила акција у тој улици, ја и мој пар који смо били из Товарника, смо сачекали превоз да нас врате назад у Товарник. То је отприлике што бих ја могао рећи о свом учешћу ту и о ономе што сам ја видео. Сада, мислим, прошло је већ много времена да се сетим неких детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то све?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што је Вама познато у вези овога?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па отприлике оно што сам ја био учесник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, браниоче.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, госпођо председнице. Добар дан, господине Танасићу, ја сам адвокат Градимир Налић и хвала Вам што сте се одазвали позиву суда да сведочите данас овде. Реците ми, молим Вас, нешто о себи, кратко, овај, Ви сте рођени у Опатовцу. Јесте ли тамо и живели до рата?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Јесам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Са породицом, са ким?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Са породицом, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, које сте послове обављали тамо, чиме сте се бавили?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па ја псам радио у фабрици «Борову» као електромеханичар, а имали смо и земље своје.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Земљу, мало у микрофон говорите, јер се снима то.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: У реду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, да ли сте се налазили у Опатовцу у некој, да кажем, јавној или друштвеној функцији до рата?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па био сам у Савету Месне заједнице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И овај, када сте Ви, јесте ли Ви напуштали, кажете да сте у Шиду наоружани, доћи ћемо и дотле, јесте ли, јесте, када сте Ви напустили Опатовац да би дошли до Шида и како, под којим околностима, да ли можете да ми кажете?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па напустио сам Опатовац почетком осмог месеца, јер био је неки састанак одржан са целим селом, ту је најављена мобилизација у Збор народне гарде и ја то нисам могао да прихватим и ја сам решио са фамилијом да напустим село, а било је тензија, ноћу сам гледао како иду на страже са аутооматима, није ми било пријатно, није никоме било, али није било пријатно за видети, да наоружани испод мојих прозора иду на страже, ја нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко су ти људи, јесу то били Ваши мештани или је било?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Мештани, мештани.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мештани? А реците ми, да ли је било некаквих других, да кажем, бавили сте се тим друштвеним радом, да ли можете неку реч да нам кажете, уопште о стању том, атмосфери, односима националним ту, у том делу Славоније, Ви сте пар километара од Ловаса, је ли тако, Опатовац?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да. Па, почеле су тензије пре избијања сукоба, било је и претњи и, али није пријатно када видите да неко наоружан ноћу шета кроз село.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А како сте Ви напустили Опатовац, јесте ли Ви то нешто тајно или сте?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисам тајно,

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја сам отишао код председника ХДЗ и рекао сам му да бих ја фамилију да превезем преко Дунава, ако он хоће да одобри. И он је рекао, може, одобрио ми је и.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је написао нешто\*

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Написао ми је папир да прођем крај страже на Дунаву и чамцем смо прешли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А зашто код председника ХДЗ да .Вам он то одобри? Да ли је он обављао и неку другу функцију?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па био је он и председник Месне заједнице, али када је почело већ то, онда ту више Месна заједница није ни радила, ту се оснивао Кризни штаб и такве ствари.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он био у Кризном штабу?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је тамо обављао неку дужност?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па мислим, нисам ја присуствовао састанцима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте чули нешто о томе?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па био је председник ХДЗ, шта.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Можете ли нам рећи његово име?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Стијепан Милас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Стјепан Милас.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала лепо. Кажите ми, молим Вас, рекли сте да сте у Шиду задужили униформу и оружје. Код кога сте Ви то у Шиду задужили и на ком месту, ко Вас је задужио?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Задужила нас је војска на Вашаришту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: На Вашаришту у Шиду, у касарни.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када кажете војска, да ли су то неки официри ЈНА или војници ЈНА који?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па официри и војници ЈНА, тамо смо добили униформе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли се сећате, да ли сте Ви ту постали припадник некакве јединице и ако се сећате, које јединице?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па не могу ја сада рећи које јединице, ми смо сви добили униформе и то оружје и онда су нас натоварили у

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

камион и одвезли у Товарник, рекли, ево у тој кући будите ту, чувајте је,

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, то су војни камиони, је ли тако?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да, један камион.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, молим Вас, шта сте задужили од оружја том приликом?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја сам имао паповку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А униформа, која врста униформе?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: СМБ, стара југословенска униформа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, кажете да сте у Товарнику чували неку кућу. Како је изгледао Товарник када сте Ви дошли, то је после?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Био је бомбардован, био је доста разрушен онај део према Шиду, мислим, то је било после када је војска ушла у Товарник, онда су нас довели тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, то је већ било, да кажем, мирно стање, по окончању?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да, мирно стање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, то када сте кренули у овај, односно тамо кажете да Вас је неки официр обавестио о томе да дођете код бензинске станице или пумпе, Ви сте дошли, да ли вам је неко рекао шта вас очекује, где ви то идете и тако даље?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па речено је да идемо заузети Ловас, да су преговарали са «зенгама» и да «зенге» нису хтеле да се предају.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесу говорили нешто о снази тих «зенги», одакле су те «зенге», ловашке?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па не бих Вам ја знао сада рећи, мислим, не могу памтити ко је шта рекао, двадесет година је прошло.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем, да, хвала. А реците ми, молим Вас, у тој акцији кажете да је било гранатирања некаквог. Јесте ли видели да је нешто тим гранатама можда погођено?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па не могу рећи, ми смо били у кукурузима, у баштама, нисмо имали село пред собом да смо гледали са неке висине у селу, па да смо видели да су гранате падале.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Спомињете да сте се кретали неком улицом. Да ли можете да се сетите, ко је Вас водио и ко је још био са Вама евентуално у тој групи и колико Вас је било, извините што је овако много питања?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па мислим, нисам бројао, било нас је петнаест, двадесет, отприлике. Од групе знам само Мићка Радојчића, јер знали смо се од раније, родитељи су нам били пријатељи, па тако сам њега знао, а ове друге сам касније упознао, у оном моменту нисам познавао никога. Ишли смо том улицом према Месној заједници.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли ви отварали ватру, јесте ли пуцали, можете ли мало да кажете о томе?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Знате како, ми када смо кренули, онда су сви мало у ваздух пуцали, да створимо утисак да нас је више него што нас има, уствари. После није било неке потребе и шта ћу ја са паповком пуцати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, јесте ли видели Милана, јесте ли сво време били са Миланом за време тог напада, да тако кажем и кретања том улицом?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па били смо ту, док он није на моменат отишао код тате.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је отишао?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Код тате свога, јер наишао је на своју кућу, кућу свог оца.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, јесте ли се после поново видели?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: После смо се видели онда тамо у центру када смо застали код онога мртвог човека.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону, слабо Вас чујемо.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Извините.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, сећате ли се како је Милан био обучен и наоружан?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па, имао је униформу као и ја, па сада за оружје, да ли је имао паповку, не могу Вам тачно сада рећи, углавном имао је СМБ.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А сећате ли се, ко је командовао том Вашом групом, да ли је ту неко командовао или како сте се ви ту кретали?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па, командовао је неко, али ја не могу рећи сада ко је, јер ја кажем, у тој групи сам оног момента само Милана познавао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само сте њега познавали, да ли је био ту неко од Опатовчана можда?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: У тој групи није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте да је по подне вас неко возило да кажем, одвезло из Ловаса и Ви се у Ловас нисте враћали поново тих дана?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисмо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте, ако могу да Вас питам, где сте отишли даље?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Отишли смо опет назад у ону кућу у Товарник.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, јесте ли учествовали и знате ли када је било ослобађање Опатовца?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Учествовао сам у ослобађању Опатовца, то је било пар дана после Ловаса.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пар дана после Ловаса?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је учествовао у томе, ко је ослободио, да кажем, Опатовац, које снаге?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Опатовац је војска ишла, Опатовац се предао, потписана је предаја на почетку села и мирно се ушло у село.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је потписао акт о предаји, ако сам разумео, неки акт је постојао?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да, потписао је председник ХДЗ.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А са ове стране, да тако кажем, друге?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: То је, ја не могу рећи чин, ја мислим да је он био командант тенковске јединице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. А кажите ми, предато је село војсци?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је постојала, да ли је војска и заузела село, ушла и стационарала неку своју јединицу?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ушла је и стационарала се у селу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је ту, отприлике ако се сећате, колика је била та јединица, које снаге, отприлике колико људи?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па не знам колико је људи било, али није било мало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када кажете није мало, то је педесет, сто, двеста или нешто тако?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па рецимо да је макар сто, али не могу сада сигурно тврдити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Још једном, Опатовац је од Ловаса, колико удаљен?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Три километра.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Три километра, значи ту је сто људи стационарано Војске Југославије, је ли тако?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, да ли је тамо постојао неки војни командант у том месту?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је то био?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па који је био командант војске, он је био и командант места.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а кажите ми, молим Вас, јесте ли Ви тада неку функцију заузели у власти, да кажем и ко Вас је на ту функцију поставио?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисмо у почетку имали никакву власт, него је војска првих пар дана, онда су нам после рекли да формирамо сеоску власт.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: И онда смо формирали Месну заједницу.



Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И Ви сте били у Месној заједници?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја сам био онда председник Месне заједнице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, да ли је формирана код вас територијална одбрана Вашег места и ако се сећате, када отприлике?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па, касније, не могу рећи датум, али након неког времена, то није уствари ни могла бити територијална одбрана, када је војска држала све, и страже и патроле и све, ми нисмо имали потребе за неком нашом територијалном одбраном, јединицу формирати, него по потреби, ако нешто треба, онда командант изда наређење, ми се скупимо, урадимо шта је речено и тако. Негде тамо, шта ја знам, крајем месеца можда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Крајем октобра?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Можда, не могу сада рећи, пуно је времена прошло.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, кажите ми, је ли ту било, овај, је ли Опатовац узет, да кажем, без овај отварања ватре?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ниједан метак није био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било, јесу ли биле припремљене јединице и средства за дејство по месту од стране војске? Да ли је војска била спремна да заузме место силом оружаном?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Војска је била спремна да заузме место силом, ако се село не преда,

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, да ли је пришла војска селу са јединицама својим?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Јесте, ушла је у село.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, значи одмах после потписане предаје.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Одмах, чим је потписано, одмах се ушло у село.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми нешто, Ви сте додуше тог истога дана овај напустили Ловас, али има сведока који спомињу некакве беле чаршаве и траке на кућама и људима и остало. Знате ли Ви нешто о томе, јесте ли видели то у Ловасу или негде на другом месту можда?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Видео сам обележене капије са белим тракама. То је било, како да објасним, када иде пуно људи, е сада не иде свих двадесет у једну кућу, у ову уђе двоје, у ону двоје, сада ако је у ову ушло двоје и изашло, да се зна да су били, метне се бела трака да не улазе и други у ту кућу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, и ко је то саветовао?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па неко је рекао, сада ко је саветовао, вероватно неко од команде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А Ви када сте дошли у Товарник, јесте ли видели неку, овај, сличну слику у Товарнику, да ли је и тамо било капија и кућа са белим тим чаршавима, да ли можете да се сетите?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не могу да се сетим, ја сам у Товарник дошао када више није било акције.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када више није било ратних дејстава?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Када није било ратних дејстава, тако да ја не могу, не могу се сетити да ли је било обележавања или није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Још нешто Вас нисам питао, рекли сте да је та једна колона. Да ли знате, колико је укупно људи отприлике кренуло на Ловас тада? Ви говорите о петнаест, двадесет у тој некој групи, али то је већ када смо дошли до села. Да ли можете то да отприлике кажете, колико је било камиона људи или не знам?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па било је неколико пинцгауера, чини ми се, да ли је био и већи камион, сада не могу рећи, био је мрак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте Ви служили војску?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Јесам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је пинцгауер формацијско возило Југословенске народне армије?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Јесте, али је био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, кажите ми, молим Вас, је ли по Вас дошло војно возило по подне?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја мислим да је то била војна кампањола нека.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико се вас људи одвезло том приликом?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Четворо или петоро, сада не могу рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су то само Опатовчани?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Само Опатовчани.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. А кажите ми ово, не можете да се сетите, колико је укупно људи било, односно немате представу, до тог далековода колико је дошло?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па шта ја знам, стотинак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли је ту негде дошло до поделе, да ли је ту било још колона, којим су улицама, другим улицама, да ли је ишло још колона?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па ишло је свим улицама, та група се поселила ваљда по улицама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико отприлике мислите да је ту било, могло да буде група?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не знам, ја сам ишао том улицом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, Ви нисте, јесте ли видели, нисте споменули да сте осим тог једног тела које сте видели у центру села, да ли сте видели нека друга тела?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ја Вам се захваљујем на Вашем сведочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли оптужени Радојчић питања за сведока? Нема. Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ми рећи, испричали сте како сте прешли Дунав, почетком августа месеца или осмог месеца, како кажете. Где сте онда отишли са својом породицом?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Прво сам отишао код рођака у Бачку Паланку, после сам био у Београду, па код пријатеља у Опову, па код рођака у Новом Саду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је дошло до тога да се појавите у Шиду?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па дошло је тако до тога, где год сам ја негде био, неко је мобилисан, а ја сам код њих код куће и сада, било је мало незгодно и бити тамо, а и биле су информације, ко се не врати, биће му одузета имовина и шта ја знам, Влада РСК или ко већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се Ви онда сами јавили или Вас је неко позвао да се јавите?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па јавили смо се, ми смо се сви у принципу сами јавили, јер нисмо имали ни куда и требало се кући вратити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се обратили?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: У Шид, у касарну на Вашаришту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте нигде другде отишли пре тога, него баш право у касарну?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да, право у касарну у Шид,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте отишли заједно са неким или сте се тамо са неким сусрели?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Тамо смо се сусрели, увече негде, ко се препознао, па смо се договарали, па смо заједно група отишли у касарну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, ко је одредио да Ви сада идете баш у Товарник после тога, да ли се то сећате?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не бих Вам знао рећи, војска, а сада ко и зашто, вероватно зато што је Товарник био заузет, фалило је људства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли у Товарник, јесте тамо негде распоређени?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па у једну кућу смо били распоређени и нисмо имали неке задатке, него ето ту да држимо стражу око те куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли вам рекли да сте ви сада припадници ЈНА или неке територијалне одбране у Товарнику или неке милиције или било шта тако?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Колико се ја сећам, није нам рекао нико ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте овај дошли код те бензинске пумпе, је ли то било по дану или је већ била ноћ?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: То је већ био мрак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да процените оквирно колико се ту људи још налази који треба да учествују у нападу?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па око сто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око сто?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Хајде сада, да ли нешто мање или више, мрак је, не види се то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте могли да приметите осим тих који су били као и Ви у тој униформи, да ли је било још неких униформи?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па чини ми се да је било неких плавих блуза, сиве панталоне и тако нешто, мешано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте боравили у Товарнику, да ли сте приметили, да ли су тамо дошли неки добровољци који нису, да кажем, са Ваше територије били?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: У самом селу нисам приметио добровољце, једино када смо ишли на Ловас, онда је било добровољаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту када сте се скупили?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Када смо се скупили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте их распознавали, у каквим су униформама били, да ли се сећате?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па не могу сада да се сетим, али није ни било неке потребе за распознавањем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпостављам да Ви нисте ни могли да видите колико је њих, на пример, пошто кажете да је био мрак?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Није ме ни интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је саопштено тада и ко Вам је саопштио, какав је задатак? Рекли су Вам, кажете, да идете на Ловас, али шта ће да се ради конкретно тамо?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Није речено конкретно шта ће да се ради, него да се иде заузети Ловас, јер су «зенге» одбиле да се предају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сам Већ схватио, него да ли су Вам рекли како ћете ићи, по групама, то што сте говорили о том претресању кућа, да ли је и то било речено, да ли и то треба да се ради или Вам је евентуално то командир Ваше групе рекао? '

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па вероватно је то неко договорио, ја сада не могу рећи ко, нама је у групи било речено како да радимо, ми смо тако радили, рецимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесте Ви познавали нека лица у овом Ловасу од пре?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Од учесника или пре?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па уопште од пре, од пре?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Од пре сам познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате можда ко је Андрија Балић?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Мислим да знам ко је, чуо сам за њега, сада не могу да се сетим баш лично да ли га знам.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу да Вам предочим његову изијаву, па ми можете да кажете, да ли је то што је он причао тачно, он је то рекао пред истражним судијом Окружног суда у Осијеку, а и овде је потврдио свој исказ на главном претресу, каже: «Око 12 часова чули су се гласови из дворишта и позиви да изађемо из подрума. Када сам изашао из подрума, у дворишту сам затекао људе у маскирној униформи, бивше ЈНА и униформи полиције и препознао Грковић Душана из Ловаса, Мирка Рудића, извели су нас на улицу, где су се такође налазили наоружани људи, а од њих сам препознао Девчић Милана, Зорају Слободана, Милана Радојчића и Лазу Танасића. Ту су биле четири особе са четничким ознакама. Пред њима је стајао са рукама подигнутим у зрак мој сусед Ковачевић Мијо. Девчић Милан је затим рекао да на капију ставим белу крпу, како би то био знак да се поново не претреса кућа. Они мештани Ловаса отишли су према крају улице, а четници су наредили да идемо у двориште пољопривредне задруге» и сада даље прича како су гореле куће и тако даље. Каже, «испрец куће Андрије Мартиновића на око 30 метара удаљене од мене, видео сам да лежи мртво тело мушкарца и касније сам сазнао да је то мртво тело Јосипа Краљевића». Да ли се сећате овога, да ли је то тако било како је овај сведок описао, да ли се сећате те ситуације?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не могу рећи да се сећам, стварно је давно било, да сам био тамо, био сам, али се свих детаља не могу сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, овај, касније кажете да сте постали у Месној заједници председник Месне заједнице Опатовац. Колико је то времена било после заузимања Опатовца, односно предаје?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па рецимо осам дана, десет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали тада у том својству, да кажем, неке контакте са сличним, да кажем, органима који су били у Ловасу, са људима из Ловаса?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: У првом моменту нисмо имали никакве контакте, јер није се ишло из села никуда. Војска је држала страже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су отприлике уследили ти контакти?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па када су путеви постали, како да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дана након што је било заузимање?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Тачно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отприлике?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Рецимо једно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било тог месеца октобра или следећег или још касније?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ту негде, или крајем тог месеца или почетком следећег, не могу тачно рећи, углавном када су прилике постале, када се може слободније кретати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када сте почели да контактирате, са ким сте контактирали, ко је био тамо у месним органима власти да тако кажем?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Колико се ја могу сетити, председник Месне заједнице је био Ђуро Продановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте упознали Љубана Деветака тада?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Упознао сам га касније, тада у оном првом моменту нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: е мислим сада када сте почели да контактирате, шта о њему знате, шта је он био у селу?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Знам да је био директор задруге, контактирао сам са њиме као директором задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, јесте ли упознали Девчића, Милана Девчића?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Касније јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био тада када сте га упознали?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не бих Вам знао казати, ја сам њега упознао овако, али не као функцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, овај Ваш пријатељ Радојчић, Милан Радојчић, да ли је он био када сте Ви почели да контактирате поново, да ли је он био на некој функцији, да ли је Вама познато?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не знам, јер ја сам контактирао са председником Месне заједнице и Деветаком, када је требало нешто за задругу, а нисам често ни контактирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте контактирали са Деветаком, је ли он некада носио униформу?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не могу да кажем, мислим, сви смо носили униформу, сада када је ко скинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли сте нешто уопште чули о догађају у Ловасу на минском пољу, када су неки људи изгинули?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Чуо сам да се догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре тога долазили или после тога, ово што кажете?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: У Ловас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па и пре и после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је било 18. октобра, мислим, у овом периоду од када сте напустили Ловас, па?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да, пролазио сам, морао сам ићи за Шид, преко Ловаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Танасићу, хоћете ми рећи, да ли од оптужених, помињали сте да знате Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића, да ли знате Жељка Крњајића?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Сада га знам, али га пре нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када га знате, од ког дана?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па упознали смо се у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Сада Вам не могу рећи тачно када, да ли, углавном у Ловасу смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га се сећате онога дана када је био напад?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја мислим да је ишао заједно, да смо ишли заједно у групи. То сам после из приче сазнао да је то он, када смо причали, у оном моменту, ја нисам знао никога, сем Мићка у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да ми појасните, како је деловало то Ваше кроз улице идете, кажете, било вас је петнаест, двадесет у групи, да ли можете мало да нам приближите ту ситуацију, да ли идете сви заједно, или једни иду са једне а други са друге стране улице или су мање групе, то од куће до куће и то, само нам објасните, да ето стекнемо слику каква је то акција, уствари.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па то је било подељено, ишло се и са једне и са друге стране улице се ишло, па по двоје, троје у куће. Е зато су се и морале стављати крпе да се зна да је неко био у кући, јер неко је ушао, још није изашао, а други је већ ушао и изашао. Е сада да овај не би што је изашао из једне куће опет ишао у ову кућу, онда се обележавало на тај начин да је претресено, да је било прегледано, шта ја знам шта је рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са ким сте Ви били у групи, кажете, мање групе, са ким сте Ви у групи, Ви и ко још?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја сам био са Миланом, а када је он остао код тате, ја не познам људе, добровољаца је било, можда сам био и са Деветаком, не Деветаком, него Мићом, али онда га нисам познавао да је он. Можда сам био и са Крњајићем, али онда га нисам познавао да је то Крњајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било ту?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па кажем Вам, било нас је петнаест, двадесет укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, интересује ме, значи вас петнаест, двадесет улазите у неку улицу и кажете, распоређујете се у мање неке групе, неки одлазе у једну кућу, други у другу, тако сам разумела.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас било ту где сте Ви били, Ваша та групица, да кажем?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Није то било одређено, то је како је ко наишао, када је у неку кућу требало ући, сада има троје који не раде ништа, они уђу, није важно ко је, по двоје, није важно, мислим, није било нешто одређено по групама, по неком списку или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви радите када дођете до те неке куће? Да ли можете то мало да испричате, како иде то, да ли је то нека акција чишћења или претреса или?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: То је чисто, уђе се унутра, пита се је ли има кога. Када се ко јави, да ли има још кога, да ли имате оружје и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања по кућама, бацања бомби у двориште?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја сам експлозије чуо, али нисам видео да је код нас бацано, а пуцања је било са свих страна, а ко је пуцао, пазите, када се пуца у свим улицама, можда је то неко од наших, па меци лете кроз дворишта, кроз баште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било паљења кућа успут?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Једна кућа је горела, али пре него што смо дошли до ње, негде на отприлике на пола улице према центру, ко је и када запалио, ја не могу рећи, углавном пре него што смо дошли до ње, једна кућа је горела, са леве стране, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту једну, да ли је било да неко од тих петнаест, двадесет који су са Вама у групи, да пале неку кућу да сте видели?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дошли до цркве, крећући се тим правцем?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била црква паљена?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја мислим да у том моменту није, не могу сада тачно тврдити, али мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у ситуацији да видите да сте Ви присутни, да неко пуца према Вама и да у тој размени ватре да је убијен?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисам видео никога да пуца према мени, једино сам чуо пуцњаву и чуо сам метке како звижде, ударају у кров и шта ја знам и кажем, то је могла бити ватра од наших из друге улице, ја не могу рећи ко је пуцао на нас, али у тој ситуацији када се пуца, сагиње се, склања се, не гледа се превише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то што сте причали неки мртав, кренуо пиштољем и то.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Када сам дошао, слушао сам, тамо је било пет, шест људи који су причали, кажу, «види, овај пиштољем кренуо на војску».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви нисте видели него сте чули?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја када сам дошао, он је већ лежао мртав и када су око њега стајали људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих пет, шест, да ли неког знате?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не, никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли сте видели тог мртваг, да ли је то млађи човек, старији човек?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Само сам ноге видео, нисам ја прилазио превише близу.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи, да ли је био у цивилу, да ли сте то видели?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја мислим да је био у цивилној обући, али нисам видео цело тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је приликом доласка до тих кућа, да ли сте неком одузимали оружје?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисам нигде нашао оружје ту где сам ја био, нисам ја ни улазио са паповком, ја сам стајао на улици, ако негде се припуца да могу заштитити и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је познато да је Љубан Деветак имао неку функцију, поред ово директор задруге?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не знам, па ја нисам тамо често био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ми је остао нејасан почетак Ваше приче, кажете, пријављујете се као добровољац. Кажете, у Товарнику не знате која је то јединица са којом Ви идете.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па не знамо, ми смо истоварени и само повремено је долазио човек и говорио шта треба радити, доносили су нам храну, ми нисмо мрдали од те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, са којом јединицом идете у напад, ко је то?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су са Вама у тој акцији претреса, који су то, коме су они припадали? Да ли је то милиција, територијална одбрана, редовна војска?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Е то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате, ко је командовао?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја мислим да је под командом војске било, али ко су све били људи који су ишли у саме акције, ја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, Ви сте неко ко има оружје и униформу.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да, имао сам ја оружје и униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Служили сте војску?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када идете у наку акцију, имате неког командира, је ли тако?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па имамо команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командир када сте кренули у ову акцију?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Мислим, војска је рекла шта да се ради и онда се тако ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, дајте конкретно, на терену, војска рекла, али на терену, ко је командир?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Био је командир, али када ја не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па био је у униформи, како друго да га опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Био је у униформи, не знам како да га опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој униформи је био?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: У СМБ униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СМБ? Да ли можете да опишете како изгледа, поред тога што је имао униформу? То је неко ко вама командује у тој акцији.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па мислим, не знам како да опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не знам како да опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете формацијски, коме припада тај који Вам је командовао?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Вероватно као и ми који смо дошли пријавити се, е сада, да ли је он био Ловашчанин, да га ја нисам познао, мислим, можда је и био Ловашчанин, али ја нисам никога знао у том моменту сем Мићка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли Вама Мићко командовао тамо?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Није он мени командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да опишете, Ви не знате, којој формацији припада, не знате.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нисмо припадали никаквој формацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто од овога, Ви сте неко ко је учествовао у нападу, не знате у Товарнику код кога сте, у Шиду, да ли знате код кога сте се у Шиду пријавили?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па војсци, у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој војсци?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па југословенској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, која је то јединица тамо?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не знам која, није ме ни интересовало. Дошли смо тамо, добили униформе, спавали у слами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у Товарнику, која је то јединица којој се пријављујете?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Није нам нико ништа ни говорио, само су нас одвели у ту кућу и рекли, будите ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека територијална одбрана Товарника, да ли сте се њима пријавили? Ви кажете војска, војска је и територијална одбрана Товарника, у Шиду да ли је постојала и нека територијална одбрана Вуковара, то смо чули од оптуженог Милана Радојчића? Да ли Ви знате, која је то војска?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја не могу сада рећи, не могу разликовати сада територијалну одбрану Товарника од војске, ако су имали исте униформе. У оном моменту нама је било доста свега, пуна глава, сада ћу ја водити рачуна ко се како зове и која је формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта смо ми данас чули из Вашег исказа, не знате у којој сте јединици, не знате ко је био командир, не знате како изгледа командир, не знате коме сте се пријавили, ништа, значи Ви као добровољац у нападу, не знамо ни под ким сте, ни којој јединици.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па под војском, мислим, не знам како да Вам објасним. У оном моменту је нама то било довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања да ли имају пуномоћници? Немају, да ли од оптужених још неко има питања? Нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Имам ја питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Реците ми нека имена тих добровољаца са којима сте Ви били у групи, којег се сећате, ваљда се неког имена сећате, надимка?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Ја сам њих тада видео и никада више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: И ниједног се надимка или имена не сећате?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па нисмо ми причали тамо, госпођо, свако је гледао да не буде погођен и ишао и. Не могу, двадесет година је прошло да бих се сетио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Да ли се неко од тих добровољаца неко истицао као неки вођа или не?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па било је њих више који се истичу, који се не боје, рецимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Не, не, конкретно Вас питам, не питам Вас уопштено о добровољцима какви су, немамо времена за те приче, конкретно, тада да ли се неко од тих добровољаца, тих петнаест, двадесет што сте Ви са њима, да ли се истицао као неки вођа?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Не разумем баш питање, истицао као вођа, наређивао свима или?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Рецимо и то.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па није нико наређивао свима, него се знало шта треба да се ради и тако се радило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Ко је тај што је вама рекао шта треба да радите?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па то нам је речено још док смо били у већој формацији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: А ту док сте ишли туда, да ли је неко нешто рекао?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Нико ништа није рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Сви ћуте и иду, знају где да иду?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па ћуте, вичу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Да ли Вам се неко обратио за време тог проласка кроз село, улазака у те куће, да ли Вам се неко од тих обратио са неком наредбом или сами идете тако?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Идемо тако и идемо док не завршимо, није било потребе да неко нешто додатно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: А када се завршава, да ли неко каже сада идемо или нешто?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Па када смо дошли до краја улице, ту смо стали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Шта сте онда урадили, како се то завршило?

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Вратили смо се у центар, чекали превоз за Товарник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања да завршимо са овим сведоком.

#### **Довршено сведочење.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи сведок је Стеван Кочијашевић. Довиђења, господине Танасићу.

Сведок ЛАЗАР ТАНАСИЋ: Довиђења.

#### **СВЕДОК СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Кочијашевићу.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам узмемо личне податке, па ћете после давати исказ.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Стеван Кочијашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Радник, хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса где живите?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Цара Душана 24-а, Војка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: 01.08.1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених, па ћете рећи, да ли Вам је неко род или да ли сте у некој завади са неким – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић,

Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Није ми нико род и нисам ни са ким у завади, али од тих што сте прочитали, ја мислим да ово троје само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Деветак, Девчић и Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ни је познато, нећу прећутати.

**Сведок Стеван Кочијашевић, од оца Славка, по занимању радник, са пребивалиштем у Старој Пазови, Војка, ул. Цара Душана 24-а, рођен 1952. године, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се поступак против ових четрнаест лица чија сам Вам имена прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај, односно страдање цивила при догађају на такозваном минском пољу. Шта је од овога Вама познато?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Па ја сам дошао крајем октобра у Ловас, око 29.-30. октобра, познавао сам само Љубана Деветака, држао сам, а и дан-данас држим «ликовну колонију» у Војки где долазе све ове републике и ту смо се ми упознали, а иначе сам радио у једној фирми «Центро-Срем» Стара Пазова као комерцијалиста и они су, то ми није познато, зато што нисам био ту у то време догађања. Ја сам имао искључиво намену и улогу да им помогнем код снабдевања грађана зато што је све то било када сам дошао, разрушено, када сам ја дошао било је разрушено, и силоси, онда, видим изгорена једна тамо фабрика, мислим да се звала «Беко», имали су само једну продавницу и у тој продавници није било ништа, значи обезбедио сам да имају

редовна снабдевања за грађане. Љубан Деветак је давао њима неке бонове и заједно то руководство, шта су већ, како су се организовали, бесплатно свим грађанима, и Хрватима и Србима, значи није било издвајања да једни добију а једни не. Ништа од тог што сте Ви прочитали, око убистава и то, није било иза тог периода, значи иза октобра, да бих ја то знао и видео од стране било кога. Ту је била војска, били су и неки добровољци и ови су били ТО из села. То су све млади момци, ове које сте прочитали, породични људи, у то време младићи са малом децом, тако да о њима могу да кажем само најлепше. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све, је ли тако? А ово што је предмет оптужбе немате никаквих сазнања? Изволите, браниоче.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, господине Кочијашевићу, Бранкица Мајкић, адвокат. Ми смо Вас као одбрана Љубана Деветака и предложили управо на ове околности о којима сте Ви почели да говорите, значи у Ловас сте дошли крајем десетог месеца, ако сам Вас добро разумела?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете, молим Вас, да нам објасните, како је дошло до тога да Ви из Старе Пазове, центра Срема долазите у Ловас?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Тако што смо се ја и Љубан упознали док сам ја био председник тих колонија у Војки, у мом селу и он долазио је често да гледа те слике, био је љубимац тих слика и ту смо се упознали добро, баш на колонији. После тога, он је питао, каже, немамо овде ништа, нема кадра, да ли може да «Центро-Срем» снабдева за прву руку грађанство.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, када кажете после тога, који јео то период пре Вашег доласка?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Он је мене звао можда тако 25.-26., ја сам одмах за пар дана отишао и обезбедио им да могу да се снабдевају из Старе Пазове.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро и кажите ми, јесте ли Ви боравили у Ловасу, били ту смештени или сте долазили повремено?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Ја сам боравио ту, некада у Шиду, до Шида је требало, кланица «Шид», познавао сам ту директора, те кланице, пошто смо били сарадници, обезбедио ми је телефон да могу да телефонирам, јер тамо није било ни струје у Ловасу, ничега, да може нека комуникација за обезбеђивање тих људи, тако да сам некада спавао у Шиду, некада у Ловасу, а некада одлазио и кући.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми када долазите у Ловас крајем октобра 1991. године, можете ли да нам кажете шта Ви сазнајете или сте пре тога знали чиме се Љубан бави, која је његова ту улога у селу, која је његова функција, ако је има?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Ја сам знао једино то што се Љубана тиче да је он одатле, да је кућу имао своју у том селу.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли знали где ради, шта ради?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Знао сам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли да нам кажете?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Имао је он фирму своју у Старој Пазови раније, у ранијем периоду.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А у Ловасу конкретно?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: А у Ловасу не знам ништа да је имао своје ту, сем куће.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не мислим своје, је ли Вам познато да је постојала задруга у Ловасу?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Јесте, само што силос и то, није он тад у Ловасу, колико ја знам, раније, он је тек кад је дошао до тог карамбола постао директор задруге Ловас. Један је био за ТО, један је био полицајац, а Ђорђе је био један старији човек полицајац из Вуковара до доласка неког званичног из Београда полицајца, то је био Милошевић, око полиције то сад да се не враћам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, Ви сте споменули да сте ту у селу видели и војску и добровољце и ТО кад сте дошли итд., да ли сте можда видели, присуствовали било којој ситуацији у којој Љубан Деветак заповеда или учествује у било каквим договорима, организацији било којој од ових формација које сте споменули?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Не, из разлога што у Ловас није могло да се уђе без војне дозволе, ни да се изађе. Кад год сам излазио за Шид или улазио унутра морао сам добити војну потврду.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можда ме нисте разумели, да ли сте Љубана Деветака видели у било којој ситуацији да некоме наређује од ових формација?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Боже сачувај, не, не, он је човек нисам видео да је на било кога висио ни тон, ни он, ни ова друга два момка што сам рекао да их знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми бонове које сте споменули, да ли су они били довољни у том периоду о ком говорите да се становништво снабдева робом?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Па ја да Вам кажем нисам улазио у те детаље, моје је било да помогнем у набавци, а он је давао колико је могао и колико је имао у тој једној продавници, па тамо се однесу јабуке, а њима се да прехрана да би он делио људима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли да се сетите у том периоду је ли Љубан Деветак носио цивилно одело или војну униформу?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Љубан Деветак он је више носио ја мислим цивилно увек, мислим немојте сад оно што кажу да будем сто посто сигуран али мислим да је у цивилном.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли се сећате неке особе која је радила у трговини с којом сте сарађивали док сте били у Ловасу?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Једна жена је радила која је писала та требовања шта треба донети, не могу да се сетим имена њеног, а један је возач био који би одлазио с тим папирима у нашу фирму и та требовања доносио ту и однесе некад јабуке кад су имали нешто у компензацију, пошто нису они имали паре ништа, мада су имали отворен жиро рачун у Шиду ради спровођења компензације.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам значи нешто Даница Воркапић име можда?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Мислим да је Даница радила.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Та жена која је радила?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: У продавници, да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И овако будући да сте били, извините, колико сте рекли два-три месеца у Ловасу да сте остали?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Тако да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте могли да приметите од стране Љубана или од стране ова два Милана која спомињете, која познајете Девчића и Радојчића, да су према било ком мештанину се нечовечно или нехумано понашали, да су испољавали било какве дискриминације према становништву, оно што сте Ви могли да запазите?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Могу да Вам кажем да ниједног од њих три нисам видео да виче или, није ту било више ни пуцања, ништа, ја како сам дошао значи то су људи ишли у цивилу, и они некад су носили, а некад нису кад иду чисто из тих личних безбедносних разлога.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ја се Вама захваљујем, то су биле и неке околности на које сте Ви и били предложени као сведок. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Деветак, да ли има питања? Нема. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има питања. Кажите ми то кад сте први пут дошли колико сте се тад задржали у Ловасу?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Па ја сам до сутрадан ту преноћио, одмах отишао у Шид у кланицу да би дошао до телефона и директор генерални кланице Шид ми је омогућио цабе да могу да телефонирам да зовем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте још пута долазили у том периоду кад кажете да сте?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Где, у Ловас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Ловас?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Тих седам дана док се то није нормализовало, ја сам сваки дан долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сваки дан, а после тога?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: После тога сам исто одлазио, долазио, али сам у принципу био ту, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми колико сте се задржавали при тим доласцима?



Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Одем, седми-осми дан одем кад морам до Пазове или до Београда где већ морам да идем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у том периоду сте били?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Био сам ту у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Више дана?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми кад сте тамо дошли шта сте затекли, како је изгледало то место Ловас? Јесте ли Ви раније тамо долазили?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Нисам никад пре тог долазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми шта сте затекли, је ли било неких кућа које су оштећене на било који начин?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Па видите, видљивост, с пута се видело да је тај силос избушен и да је жито исцурило доле и видео се опет с пута док не дође се до војске, војска је била ту у оном укупу, значи мораш прво код њих прво да дођеш да би ушао. Нисам ја баш пуно кућа видео, а да их је било било их је сигурно, видео сам их касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите оштећених кућа?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Па ја мислим, не знам да ли је сад, не знам ни сам да ли је било оштећених, за ово двоје знам сигурно, а сад за куће не знам. Мислим да и није било ту оштећених пуно кућа, можда понека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте запазили да је понека била да ли сте запазили јесу ли биле погођене из неког ватреног оружја или су гореле или су оронуте?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Било је ту свега помало и једно и друго и треће. Кров неки, био је понеки оцак то је значи морало из неког тежег оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете упознали сте и Милана Девчића и Милана Радојчића.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су они тамо обављали, шта је Милан Девчић радио кад сте Ви дошли?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Милан Девчић је био са тим Ђорђем као за полицију, док није дошао овај званичник Милошевић. Девчић и тај Ђорђе су били, сад ко је био први, ко други ја не знам. Онај је био стар искусан полицајац из Вуковара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Милан Радојчић?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Милан Радојчић је исто, колико ме памет служи, био полицајац али он је био, сад не знам да кажем да ли је један или други био шеф.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте једног момента рекли да бесплатно су дељени бонови тамо.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама то сазнање да су бесплатно дељени?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у једном моменту у Вашем исказу неки бонови су бесплатно дељени.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Задруга је делила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама сазнање да бесплатно је то дељено?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Па зато што та продавница што се снабдева није ту ни било пара, ни прихода, ни примања никаквих, него је он дао грађанима свима по пет хиљада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поделио тако, бесплатно?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Поделио, с куће на кућу по списку, значи без изнимка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде саслушавали доста сведока и они кажу да су баш радили за те бонове.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Ја колико знам да су добијали бесплатно, а то што су радили у задрузи ако су радили као радници нормално да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неких питања? Пуномоћници? Не. Саоптужени? Изволите редом.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан господине Кочијашевићу.

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Добар дан.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја бих Вас хтео питати ако се сећате да ли сте са мном ишли и са још једним човеком који нас је возио у сабирни центар у Бегејци, да ли се тога сећате?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Јесам, сећам се одлично, па ћу казати после зашто се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо да пратимо, кад је то било, конкретизујте питање јер ово сад.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, добро. То је било после пада Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви, него кад питате сведока питајте га.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се. Да ли ти је остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад је то било?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: То је било отприлике у једанаестом месецу ако ме памет добро служи. Зашто се сећам, ишао је и Милошевић с полицијским, то је твој неки рођак био у питању колико ја знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли је то возило било службено возило МУП-а Србије?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Јесте, јесте, било је. И стали смо ако се ти сад сећаш а и сви, у Зрењанинску пивару директор нас је све угостио на ручак. Ја мислим да нас је ту било четири-пет.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли се сећаш ти тога пуковника с којим сам ја разговарао везано за та лица, то лице и још нека лица тамо?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Па ја се сећам да је имао чварака пуно.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си био присутан кад сам ја? Да ли се сећаш, био си присутан кад смо ту разговарали и после сам ја отишао са њим, ти си остао тамо у чекаоници, да ли се тога сећаш?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Сећам се, сећам се да си ти имао и разговор нека кола су била спорна, да су узета из ваших тамо полицијски или који, сад ја то не могу у детаље да уђем и знам да сам ја онда рекао да ћемо ићи у пивару зрењанинску повратку на ручак и мислим да је чак и он дошао касније, ако сам ја то добро запамтио, двадесет година је прошло.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Већ си споменуо значи да се радило о једном мом рођаку, је ли тако?

Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Јесте.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Толико, само могу да само кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми појасните то Ваше питање и на који део предмета оптужбе се односи, не знамо ко је то, која су то лица, објасните нам мало?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па стицај околности, тај мој рођак Девчић Жељко је био у том прихватном центру или не знам како да га назовем, неки га називају овде и логор, не знам ни ја шта је. Да вам будем искрен то је био сабирни центар где су се нека тријажа вршила значи грађана који су евакуисани из града Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нису вођена никаква лица из наше оптужнице?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па било је ти и лица из Ловаса такође, разумете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко од ових лица?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па рецимо било их је седам-осам лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко из оптужнице, ко се помиње као оштећени?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па има, био је шта ја знам, Грачанац Марко, био је између осталих Кузмић, био је Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тад том приликом вођен Грачанац Марко?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, не, он је био већ чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда то се не односи на ово што сте питали.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па добро, стицај околности ја га питам везано за овог мог рођака да ли је био присутан приликом тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, није нам ни у оптужби, нема ниједне жртве оштећене да је тад вођен тамо.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо од више њих за тај сабирни центар, тако да. Изволите. Је ли нема више никог? Добро.

**Довршено сведочење.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем Вам се. Можете да идете.  
Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Је ли треба да потпишем негде?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема овде потписивања.  
Сведок СТЕВАН КОЧИЈАШЕВИЋ: Довиђења.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо сведок Бранко Шекуљица.

**СВЕДОК БРАНКО ШЕКУЉИЦА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Шекуљица, је ли тако?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Шекуљица. Добар дан.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Јован.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Јована. Шта сте по занимању?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Зидар.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зидар. Станом у, адреса Ваша?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Баноштор, општина Беочин.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: 1956-та, Подравска Слатина.

**Сведок Бранко Шекуљица од оца Јована, рођен 1956. у Подравској Слатини, по занимању зидар, са станом у Баноштру, општина Беочин.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте са неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николаидис?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Нисам с никим у завади.

**Са оптуженима несродан, није у завади.**

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Многе не познајем.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неког да знате?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Људе из Ловаса знам, ту сам живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бићете саслушани сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и нисте дужни да одговарате на поједина питања. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас, изволите.

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица која сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу као и страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези овога што је предмет оптужбе познато. Вас је иначе бранилац Милана Девчића и Љубана Деветака предложио за сведока. Изволите.

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Ово што сте прочитали ништа ми није познато пошто сам ја населио у село Ловас 28.децембра, а то је издешавано прије тога него што сам ја дошао. Од кад сам ја дошао такве ствари се нису дешавале у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од овога ништа не знате?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите браниоче.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Шекуљица, Бранкица Мајкић адвокат. Ја ћу за Вас имати неколико питања, а предложили смо Вас управо на ову околност коју сте сада изнели, значи кад сте дошли у Ловас и начин на који сте дошли, а могу да ето због суда, због осталих колега и оптужених да изнесем и разлоге зашто смо Вас предложили за сведока иако неспорно нисте били у селу у време оптужења. Један од сведока чију улогу овде многи окривљени, говорим о Љубодрагу Јелићу, виде на много другачији начин него што је он то представио у свом исказу. Говори управо о организацији исељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, немојте сад, питајте, кроз питања, шта сад, да чујемо Ваш исказ па сведок да сведочи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Није то мој исказ, судија, то је околност коју сам већ навела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто понављате, крените са питањима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У реду. Кажите ми где сте били пре него што сте дошли у Ловас и одакле сте?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Био сам у Западној Славонији одакле смо избегли 15.децембра. Фамилија ми је била смештена код родбине у Гроцкој у једној викендици код стрица који је умро. Већина наших људи из мог места Балинци код Подравске Слатине је била смештена у Пазови.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Старој Пазови?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Стара, Нова, мислим да претежно Нова, нисам сигуран, имали су исто родбину, фамилију ту су били смештени. Дошли смо у Ловас, овако, мене је позвао један од мојих мештана Балинчана, мислим да је Душан Драгићевић који је у Аустралији сад и рекао ми је да се насељава село Ловас, пошто сам ја грађевинац да би требало да идемо да видимо да ли нам одговара место, село, пошто немамо где да будемо. Отишло је нас четворица 26.децембра 1991. да видимо село, куће. Вратили смо се назад исто вече и почели насељавати 28.12.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли је нека организација била укључена у то?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Ја то не знам за никога, само знам за ове моје мештане који су били у Пазови да су ме обавестили да би требали да одемо да видимо куће и да населимо. Ми смо прихватили то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте отишли 26. први пут, да ли можете да нам кажете какво стање, да тако кажем, затекли и шта сте видели и какве су то куће које сте ви видели и како сте одлучили да ту дођете?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Ево овако, ми смо дошли, дочекали су нас тројица или четворица људи, нисам сигуран да ли је Деветак нас дочекао, али Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Ђуро Продановић дочекали су нас заиста људски што би рекли. Показали нам куће, кључеве нам дали од кућа, прегледали смо куће. У кућама је било свега, могло се живити. Ми нисмо имали избора морали смо да прихватимо, нисмо могли да будемо код никога у Србији, нисмо имали код кога да будемо, морали смо прихватити то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А како је дошло до тога да одете из Подравске Слатине?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Па истерали су нас из Западне Славоније, ја мислим да је то познато свима, како је први део Западне Славоније прошао у рату.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми само да ли Вам је познато да ли је пре вашег доласка било тако већих насељавања Ловаса од стране избеглица?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: У Ловасу?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Ми смо међу првима дошли, било је нешто појединачно, ми смо дошли као организовани у село, 99% смо дошли сви из нашег села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У децембру?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Да, јесте, и током 1992. још насељаване остале куће, село је било попуњено. Било је ту Хрвата који су остали, могу да кажем да је Деветак Љубан био директор задруге, да се изузетно понашао према тим људима који су населили, а исто тако и према Хрватима који су остали ту и живили с нама. Ја их знам појединачно све, многи су од њих, већина их је радила у задрузи, чак су били и пословође у задрузи где је Љубан Деветак био директор.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а можете ли да ми кажете да ли знате где је живео Љубан Деветак, знате ли која је његова кућа била у селу?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Да, ја сам обнављао његову кућу, био је забат, сомић, како се каже, срушен, ја сам то радио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли Вам познато када је срушен?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То не знате?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Ја сам дошао, то је било срушено.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је било већ срушено. Кажите ми да ли познајете лице Љубодраг Јелић?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, добро. Ја се Вама захваљујем, ја немам других питања. Судија, ако дозволите ја могу сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек не познаје Љубодрага Јелића, према томе нема потребе више ништа да појашњавате.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја бих ето ако дозволите само рекла да је Љубодраг Јелић у својим исказима инсистирао на томе да је он још у октобру месецу доводио људе и да је био искључиво задужен за то. То кажем просто из улоге коју други износе везано за тог сведока. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Оптужени изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан Бранко, оптужени Љубан Деветак.

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Добар дан Љубане.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Бранко да ли си у Ловасу упознао породицу Цабунац?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Јесам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли су они дошли у Ловас пре вас из твог села Балинци?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Мислим да јесу.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 20. септембра 2011. године

---

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знаш ли још коју породицу која је дошла у време или пре Цабунаца или заједно с њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има то што сад питате са оптужбом?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Има госпођо председнице везе, ако Ви сматрате да нема онда нећемо постављати уопште питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не видим везу са оптужбом, нисте тужени.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Љубо Јелић лаже цело време у свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, нисте тужени за иселјавање хрватског становништва из Ловаса.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не ради се о томе госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад са Цабунцима тим, шта ћемо с њима? На који део оптужбе се односи?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо, сведок Тужилаштва Љубо Јелић који је, има инструкције како да сведочи, цело време лаже да је 17. и 18. трчао по некакве избеглице у Краљево да насели у Ловас и то се прихвата здраво за готово, управо сам хтео да се то стави под велику сумњу, његов одлазак у Краљево, целу ноћ је он био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не зна тог Јелића, ти Цабунци, повежите ми те Цабунце са предметом оптужбе па да разговарамо даље.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја не везујем никога с предметом оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро онда не можете да питате шта Вам падне напамет.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како ће одбрана, ја не причам шта ми падне напамет, како ћу ја доказати да Љубо Јелић лаже ако не на оваквим случајевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крените даље с питањима, ово питање не односи се на предмет оптужбе, не можемо даље да разговарамо.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, заменик тужиоца Небојша Марковић. Сад сте испричали да сте вршили оправку на кући Љубана Деветака и да сте грађевинац, па ми кажите кад сте дошли и непосредно вашег доласка у Ловас да ли сте видели да ли је било кућа порушених, запаљених, оштећених?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Па било је, било је кућа оштећених, сад ја не знам ни чије су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете колико је таквих кућа било?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Не могу, не могу. Неколико кућа али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете јесу ли биле оштећене од неког дејства неке артиљерије или слично или су биле запаљене?

Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Ја то заиста не знам, нити се сећам тога, нисам то ни размишљао о томе. Било је пар кућа које нису биле усељене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где су ти људи из тих кућа?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Који?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови људи из ових кућа празних где су?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Хрвати?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Становници Ловаса?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо се врло лепо, где су ти људи?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Откуд ја знам, ја сам дошао њих није било.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали како одоше ти људи?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Не, није ме ни занимало, нико није питао ни где сам ја.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете улазите у те куће, ту има неких ствари.  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Све је ту остало, све, касније је дошао председник месне заједнице или општине Ловас Цирба који је нас испраћао који смо населили то село, са потврдама да ништа нисмо однели, да ништа не носимо и то је тако.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је тих дана у децембру месецу било неко масовно исељавање?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Не, не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су у аутобусима људи одлазили?  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Не, ја то нисам приметио, ја сам, ми смо били и под радним обавезама, радили смо и за село, за становништво које је на селу, било је ту и немоћних и старих, свих, па се ишло и за дрва, зимско је доба било кад смо дошли.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли даље питања? Пуномоћници? Нема. Саоптужени? Нема нико питања.

**Довршено сведочење.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем се.  
Сведок БРАНКО ШЕКУЉИЦА: Хвала.

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 16 часова и 07 минута и биће настављен дана 21.09.2011. године у 14 часова и 30 минута.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у овој судници, ја мислим да је и сутра слободна.

**Довршено.**

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**

ВРЗ 03380